

In zdaj se prične pogodba za pogačo. Starašina pa mora dobro namazani jezik imeti, da za more godcom, ki so nolašč k temu naučeni, vedno pristojne besede dati.

Ta tudi z drugimi norčijami znajo godci svoje kratkočasiti.

Bojč da godci taiste z burkami kratkočijo, večjo plačo se imajo tudi nadjeti. Takoj Molničar pri dobri volji kratkočarnice rad dobro plačuje, in si ne pusti za njim govoriti, da je bil omazan.

Kadar se po tudi tu naveličajo, se razidejo ter vsak na svoj dom vernijo, in ženina in nevesto njani srečni ali pa nesrečni osodi prepustijo.

327/86

Mrtvi se pa takole spravljajo:

Kadar bolnik jema pojemat, te posledne dihaje od sebe dajati, takej pravijo: "v cugu lezati", se mu blagoslovijo. Na sveča od ovelih Lučarih vroke poda. Gjudje, ki so pri bolnemu, za taistiga na glas molijo, ter Boga prosijo, da bi srečno končal. — Kadar je mrtov, ga lepo osnažijo in v mrtvaško obleko oblečejo, in potem na pripraven oder, tukaj "parc" imenovan, položijo, pa dve sveče užejo, ter tako 36 ur, tudi dolje na odru ležati pustijo. Zvonovi pri farni cerkvi, in če je bogat bil, tudi pri bližni kapelici svete Marije Magdalene zjutraj, ob poldan in zvečer po pol, ali po celi uri, ako je bogat bil, mlo zvonijo, in ga tako obžaljujejo.

Blizni, pa tudi dalni sosede ga pridejo ti čas, ko na parok
 leži, poskropiti. ter vsak en malo pri njemu pomoli.
 Pa noči pride pa mnogo ljudi, tako da je izba tako
 koč notlačena, k njemu čuvat. Nekteri celo noč pri
 merliču ostanejo in pribudijo, ter si s pripovedkami,
 pa tudi s pesmami kratkočasijo. Med poslednimi
 je pa sledeča nar navadniša:

Lansko leto sem se vženil,
 Prav ena mlado sem dobil
 Letos pa je že umerla,
 Sam Bog ve, kaj bom začel.

Nič drugega mi ni zapustila,
 Kot en dete prav mlado,
 Ki kruha jest' ne more,
 Podoit ga nima kdo.

Kakaj dete moje,
 Da se beli dan stori,
 Pojdem gor na žegnan britof,
 Tvojo mati klicati.

Ženka moja gor ostani,
 Pojdi dete podoit,

Ko kruha jest nemore,

Podojit ga nima kdo.

Iz nemorem gor ostati,

Ko me zemlja dog tiši,

Včni Bog me je obsodil,

Da morem bit do sodniga dne.

Mož moj, le domu pojdi,

Tvoje dete sladko spi,

Marija ga je podojila,

Angeli zazibali.

Napevov k toti, kakor tudi k tim poprejšnim

pesmam pa ne zamorem dati, zato, ko nisem pri,

možen note pisati, in tudi dragiga ni v kraju,

ki bi zamogel to storiti.

Na pokopališč pa merlica bližni njegovi sosedje nesejo, ter ga tudi taisti v grob zagrnejo; le ako je kdo sosedov meštviu v rodu, bo drugi k temu naprošen.

Osmi dan po pogrebu bo pa navadno osmina deržana, enako tako duhovno opravilo, kakor pri pogrebu.

Tudi ta dan se navadno vsa rodbina umerlega pri oveti maši, ki bo za njega brana, vkup znajde, po sv. maši pa gredo k sedmini, kjer se ravno tako, kakor pri kakih drugi posjedini gostijo, pa tudi ubogim, ki se obilno k taisti pridružijo, radi od sedmine podarijo. Bogj. primožni tudi uboge z denarjam udarujejo.

527/87

Motniške farc navada je tudi, da v velikih praznikih, kakor v božicu ali v veliki noči z samokresom v cerkev in iz taiste domu grede fanti streljajo; na Turjovo pa, to je dan pred svetim Turjom zvečer, kakor tudi v saboto pred Turjovim opravilom, tudi o možnarjem pridno pokajo, da se daleč okoli možnarjev grom razlega in sliši.

527/88

Tudi je ta v navadi, da pred velikim praznikom, kakor na dan pred božicom, pred novim letom, pred sv. o. Kraljkih, na veliko in binkoštno saboto vse popoldnja,